

Дионисополъ, Одесосъ, Месемврия, Анхиало и голѣмата Аполония, която се намира въ вжтрѣшността на залива и то тамъ, дѣто Понтътъ завършва съ жгълъ втората си извивка. Отъ тукъ брѣговата линия е права; — само че приблизително въ срѣдната ѝ се издава носъ, нареченъ Тиниада, който се простира прѣдъ изкривени единъ срѣщу другъ брѣгове; по нея сж разположени градоветъ: Халмидесъ, Филиасъ и Финополь. До тукъ е Понтътъ; послѣ иде Босфорътъ и Пропонтида; въ Босфора е Византия, а въ Пропонтида: Селимбрия, Перинтъ, Витинисъ (Bytinis), между които текатъ рѣкитѣ Ергиносъ и Атирасъ. Послѣ иде тая частъ отъ Тракия, дѣто едно врѣме царувалъ Ресъ, самийската колония Византе⁵⁾ и голѣмиятъ едно врѣме градъ Кипсела. Послѣ иде мѣстото, което гърцитѣ наричатъ „Макронъ Тихосъ“ т. е. „Дълга стѣна“, и Лисимахия, разположена въ началото на голѣмъ полуостровъ; земята, която слѣдва, се простира между Хелеспонта и Егейското море и никждѣ не е широка, а тука, при Лисимахия, е най-тѣсна; тѣснината ѝ наричатъ Истмосъ, най-вдадената ѝ въ морето частъ — Мастусия, цѣлата — Херсонесъ, който е забѣлжителенъ по много нѣща. Тамъ е рѣката Егосъ, бѣлѣжита поради катастрофата съ атинската флота⁶⁾; тамъ срѣщу Абидъ е Сестъ, прочутъ по любовта на Леандра; тамъ е мѣстото, дѣто Персийската войска се осмѣлила да свърже съ мостове отдѣленитъ чрѣзъ пространство и море материци — чудно и грамадно дѣло — и минала прѣзъ морето пѣши и безъ кораби отъ Азия въ Европа; тамъ сж коститѣ на Протесилая въ единъ нему посветенъ храмъ; тамъ е пристанището Койлосъ⁷⁾, знаменито съ унищожението на лаконската флота въ едно морско сражение между атинянитѣ и лакедемонцитѣ;⁸⁾ тамъ е Кинось-сема, т. е. Кучешки гробъ, гробъ на Хекуба, който е получилъ унищителното си име или отъ кучето, въ което споредъ прѣдаването Хекуба се прѣвърнала, или отъ лошата участъ, въ която тя изпаднала; най-послѣ тамъ е Мадитъ и Елеусъ, съ който се завършва Хелеспонтъ. Отъ него се влиза веднага въ широкото Егейско море, което мие дългъ брѣгъ и обхваща проснатитѣ отъ тукъ до тѣй наречения носъ Сунионъ земи съ една голѣма и едва

⁵⁾ Дн. Родосто.

⁶⁾ Побѣда на Лисандра надъ атинянитѣ въ 405 г. пр. Хр.

⁷⁾ Дн. Килия, на с. отъ Майтосъ.

⁸⁾ Въ 411 г. пр. Хр.